

Het vangen van muurhagedissen en gecko's aan de Riviera

Tijdens mijn vakantie in Juan-les-Pins aan de Franse Riviera heb ik mij — behalve tot zon, zee en strand — ook bepaald tot de vangst van muurhagedissen (*Lacerta m. muralis*) en gecko's (*Tarentola mauritanica*).

Muurhagedissen ving ik soms met een stok, waaraan een nylon draad van ca. 1 m. bevestigd was. Aan het einde van de draad maakte ik een lus, die zich vanzelf sloot wanneer hij over de kop van een hagedis geschoven en vervolgens aangetrokken werd. Deze methode heeft eigenlijk meer na- dan voordelen. Een voordeel is, dat men hagedissen kan vangen op plaatsen, waar men met de hand niet kan komen, zoals op loodrechte wanden enz. Maar men hengelt vergeefs wanneer er enige wind staat en wanneer de hagedissen in een ongunstige houding zitten of ergens onder gekropen zijn. Bovendien vereist deze methode erg veel geduld. Meestal ving ik ze met de hand. Het gemakkelijkst was dit bovenop de met gewas begroeide tuinmuurtjes.

Het vangen van gecko's is al bijzonder simpel. Overdag zitten ze soms te zonnen in een boom of op een muur, maar 's avonds beginnen ze eigenlijk pas te leven. Dan komen ze op brandende straatlantaarns af om daar nachtvlinders, motten e.d. te verschalken. Om een uur of negen ging ik er dan op uit. In Juan-les-Pins staan verschillende soorten straatlantaarns, nl.

houten, betonnen en metalen. In de laatste heb ik nooit gecko's aangetroffen. In de houten wel, maar verreweg het gemakkelijkst waren ze te vangen op de betonnen palen. Deze hebben een H-profiel met om de 50 cm een dwarsbalk. Met een zaklantaarn bescheen ik de schaduwplekken van de paal. Zag ik een gecko zitten, dan beklom ik stilletjes de andere kant van de paal en legde dan snel, om de paal heen, mijn hand op het beestje. Als ik me een beetje vergist had in de plaats dan bleef het dier vaak nog zitten ook! Door de frisse avondlucht reageerden ze niet zo snel.

De gevangen dieren stopte ik in de „bepaalde“ zakjes van gordijnstof; deze in van luchtgaten voorziene blikjes. Overdag wikkeld ik er een natgemaakte handdoek omheen en zette het geval in de schaduw van mijn tent. Zo, zonder voedsel, hebben acht muurhagedissen en dertien gecko's het tien dagen lang uitgehouden, de reis naar Nederland inbegrepen.

Op de eilanden Ste. Marguérite en St. Honorat voor de kust bij Cannes heb ik erg veel muurhagedissen gezien. Ze leken daar iets groener van kleur te zijn.

Andere hagedissen dan de boven genoemde heb ik nooit gezien. Wel zag ik op een dag een grijze slang van naar schatting een halve meter voor mijn tent door het gras schieten. Ik heb hem helaas niet kunnen vangen.

Het tijdschrift *Vivaristiek* is het orgaan van de Conföderation Europäischer Vivianer. Gratis proefnummers zijn te verkrijgen bij Kurt Lorcy, Rheindammerstrasse 18, Mannheim, Duitsland.

Vraag en aanbod

Wie heeft voor de heer P. Hillebrands, van de Mortelstraat 85, Noordwijk, een kweekportie Wandelende Takken?

Mutaties

Nieuwe leden:

- 869. F. W. Kielhorn, p/a Buitenzorglaan 4, Ede.
- 870. Dr. F. Molle, Königsbergerweg 3, Duisdorf bei Bonn, Duitsland.
- 871. Dr. G. Zimmermann Hufenweg 15, Preetz, Holstein, Duitsland.
- 872. J. J. Schilstra, Komeetstraat 7, Geleen.
- 873. J. F. Delventhal, Bajonetstraat 56b, Rotterdam.
- 874. H. M. van Meeuwen, Rauwenhoffstraat 64, Rotterdam.
- 875. H. Strijbosch, Rooseinestraat 28, Helmond.

Opzeggingen:

B. Roskam, Amsterdam.

Boekbespreking

Bij het Verlag Waldemar Kramer, Frankfurt a.M. verscheen vorig jaar het door de Senckenbergische Naturforschende Gesellschaft te Frankfurt a.M. uitgegeven boek van Robert Mertens "Quer durch Australien" met als ondertitel: *Biologische Aufzeichnungen über eine Forschungsreise*.

Prof. Mertens geeft in dit boekje een verslag van zijn onderzoekingsreis van vijf maanden door Australië, die mogelijk gemaakt werd door de Senckenbergische Naturforschende Gesellschaft.

Zij, die van reizen houden, zullen dit werkje naar waarde weten te schatten. Mertens toont u het Australische landschap met zijn wonderlijke dieren, zoals de eierleggende zoogdieren, de buideldieren en natuurlijk vele amfibieën en reptielen. Het boek is geïllustreerd met acht bijzonder mooie kleurenfoto's en 38 zeer duidelijke en goede pentekeningen. Onder nummer 494 is het door Prof. Mertens aan de bibliotheek geschonken exemplaar ingeschreven.